

Notanda de Historia Anonymi.
 quae asservatur Viennae in bibliotheca
 Caesarea. ex quo exemplari editam
 habetur Historia à Beho in collectione
 scripta rer. Hungaricor., auctore Schwandtner.

№ 34.

1. Manu scriptum hoc non est autographum
 sed apographum, ut ex omnibus apparet
 nam habet multos errores calami manifestos
 quos recensui —

2. hoc manu scriptum, non est distinctum
 in capita, sed sortum in libulos sine
 ullo numero adjecto; Numeros, autem
 et vocem Caput, à Schwandtnero adjecta
 sunt. hinc etiam factum, quod cum
 libulus inter capit. 50. et 51. omisissus
 sit in Anonymo, cum (Nam Verba: Et
 eodem ^{Anno} Inx Regis, à Majore libris E. colore
 rubro picta, perinde incipiunt, ac si novus
 libulus fuisset) Schwandtnerus, sub eodem
 capit. 50. reposuisset atque adeo, cum uniuscuius
 capita, 58 esse debuisset. Solum 57 posuerit.

3. Descriptores huius Anonymi videntur
 fuisse negligentem, nam prae multis
 multis, integras constructiones omisissae
 videntur. ita habetur capite XXIII.
 Thosa, et Gobolsu, nec non Lubulum
 cum vidissent, quod Deus dedit eis victoriam
 magnam, et subiungaverunt Domino
 suo per plures nationes illius terre.
 tunc exaltati est. hic post verba: illius
terre, propter voces relativas: per
plures nationes, per legi debuisset
se constructio, à particula, quam incipias.
 nam haec sensus antecedens exigit.
 omissa, atque videtur constructio integra:

4. Ex eadem negligentia causa
 censo inter capit. LV et LVI.
 omisissos libulos, seu capita quaedam,
 nam, quae capite LV. referuntur
 referuntur ad An. 931. et natiuitas
 Jo. Xpi ad An. 931. cum tamen
 capite sequenti noverit LVI. dicatur
 eodem Anno inimici Athonis et
 quod recte ad annum 931 referri non
 potest, sed ad annum 949, hinc
 omissa sunt quaedam antecedentia, ad
 quae pertinent verba: Eodem Anno.

De i. lib. 9. ~~hoc habet~~ postquam admodum
 jejune occupationem Ungarum et Hungarum
 jactam reluxit, addit:
 frequentissimos Ungarum annales. hic debent
 licet, quippe qui bella multa memorata digna
 qua cum germanis et Gallis gesta sunt, pro-
 phana quadam oblivione protulisse.
 Nos autem hanc temporum jacturam ex Leo-
 pardo, ceterisque scriptoribus, quorum in
 nobis librum est, resarcire conabimur.

freptam hanc, et Ungaris injuriosam sententiam
 Bonfinius nunquam eructasset, si Historiam
 Anonymi intueretur, et quae Palmares Bon-
 finij errores ~~et confusio~~ atque comenta, et
 fabulae ~~et confusio~~ non sine jactura nominis
 sui resistentur. omnia enim in Bonfinio
 fusque-deque perinde relata legas, ut magna
 sit miseria eluctandi.

Ex Annalibus fidei scriptis ad Ann. 894.
 Ex Analethiis Viennensibus, quae omnia sunt in fidei scriptis
 Avani quidamque Ungari in his temporibus ultra
 Danubium praeferentes multa miseraabilia per-
 petravere, nam homines et vetulas nationes
 penitus occidendo, juvenulas tantum, ut jumen-
 ta pro libidine exercenda seivum trahentes
 totam Pannoniam usque ad intercessionem
 eleverunt: male refert. non deleverunt, sed
 sibi habitandam occupant, et optimis legibus
 fluxerunt adeo, ut multi ex his, ibi libere
 vivendi, ad Ungaros sponte sua confluxerint.

Item ad Ann. 895.
 Avani (Ungari) seminos Bulgares invadentes ab
 ipsis preventi sunt et magna pars eorum exercitus
 interfecta est. Mediante mense julio habitum
 est in urbe hatis bona generale conventum, ibi
 de Slavonia omnes Duces Boemunicorum,
 quos suenitadus dux a consilio, et potestate
 Boioanice gentis per vim dudum discedendo
 dehaere at, quod primores eorum Spitignes,
 uno Viutizla ad Regem venientes, et hono-
 rifice ab eo receptus per manus, prout mos
 est, regia potestati reconciliatos se subdiderunt.
 Ad ann. 901.

Interdum vero Ungari australem partem Regni
 illorum Constantinum (id est Corinthiam) devastando in-
 vasunt.

De nota anni analin fidei scriptis: ex Kollaris, apud folio
 Analethol. Tom. 7. 28. loco Ann. 895. debet esse 896.
 ut in Viennensi codice habetur.

Luitprandus (quem Bonfinius Luitprandus vocat)
 in Subdiaconus zu Toledo, so prinau Diaconus zu
 Pavia, und nachher Bischof zu Cremona wurde, war
 Berengarij II. 82. König in Italien Secretarius
 wurde Jhr. 846 in einer Gesandtschaft nach
 Constantinopel zu Constantino Porphyrogeneta
 geschickt. Einige Zeit nach seiner Zurückkunft, zu-
 friell er mit Berengario, so das ihm selbigen
 von seiner ihm vorher gegebenen Bischofs-
 mone abjagte, wider welche dieser zuerst
 Antipodofin, welcher das Reich hies seiner
 fiktiv ist, schrieb, darinnen er absonderlich
 den Tyrannen des Berengarij mit lebendigen
 Farben abmalte. Jhr. 868. wurde er
 auf des Kaiser Ottonis Befehl zum andern
 mal nach Constantinopel zu Nicphoro Thero-
 dolo in die Gesandtschaft geschickt, etc.
 vixit ergo tempore Porphyrogenete hinc synchronis
 gestis Ungarum ab Anonymo relatis sub multa

Bonfinio de hoc Authore mihi affirmat, quod
 ergo ex Leopardo refert exanimata. cetera
 Bonfinij ex Therotheo, aut alijs anachronologis
 scriptoribus desumpta, aut ex his ingenio obiecta
 tanquam si Anonymo adferrentur, propterea
 rejicienda, et inter fabulas refrenda atque
 comenta refrenda.

[Faint, illegible handwriting throughout the page, likely bleed-through from the reverse side. The text is written in a cursive script.]